

La tria

per Andreu Loncà

FI DE CURS

M'he passat moltes més hores donant classes que escrivint. Vaig ingressar en el sistema educatiu mitjà amb l'esperança que disposaria d'un cert temps per escriure, però per l'experiència, he arribat a la conclusió que escriure vol tot el temps, no pas almoines sinó tot. Complet. Absorbent. Tanmateix, com a professor, tant com sé i com puc, ensenyo els meus alumnes a escriure i a pensar. Escriure és una forma de pensar. Entre els exercicis habituals que demanem els professors hi ha les redaccions. L'experiència m'ha ensenyat que si dones un tema lliure és massa vague i se sol escriure beneiteries, i que, si dones un tema precís, en algun sentit, l'hauries de reflexionar abans. I no sols disposar de temps. Així que vaig demanar que escrivissin sobre "un tema valuós" per a ells. Després de set explicacions més, una alumna va escriure aquesta redacció exemplar de què n'he extret les millors parts:

"Sóc una noia de 17 anys, d'origen bolivià. Ja fa 7 anys que visc a Lleida. Voldria començar dient-vos que Espanya i Bolívia són molt diferents. Econòmicament i culturalment, entre altres coses. [...] D'alguna manera érem feliços perquè no sabíem què era el fet de no tenir més. Penso que alguns individus haurien d'apreciar més el que tenen. Com tots els adolescents va haver-hi un moment en què considerava més important tenir (o estar) amb el nòvio, rebutjava sortir amb els pares al carrer, odiava les meues arrels. Pensava que, per a què estudiar, si no em servia de res! L'únic que importava era fer el que tu desitjaves, tenir *lo* que volies, o, si no, tots a la merda! En conseqüència de tot això, vaig repetir dos cursos i no estava massa orgullosa de mi mateixa. Però bé, després sempre ve la reflexió. [...] I amb tot això he après a ser optimista, respectuosa, a saber com ets, a desitjar coses i a esforçar-te per elles, a ordenar les teves prioritats...[...] sense oblidar-nos a fer fora les persones que ens perjudiquen, a pensar per tu mateix..." "Jo vull dir-vos que aprecieu el que teniu, no només allò material sinó intangible. [...] Mai sigueu el que no sou, potser teniu qualitats de les quals no esteu massa orgullosos, però ens fan ser com som. No sé què dir-vos: sigueu humils, optimistes, treballadors." Doncs això! Jo no ho sabia dir millor. Bon estiu.

FI DE CURS

El divendres 20 de juny va acabar el curs escolar. Unes llargues vacances fins a mig setembre per als alumnes de 3 a 18 anys. De primària i de secundària.